

০৮-০২-১৮

প্রাতঃমুৰলী

ওম্ শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“মৰমৰ সন্তানসকল, সূৰ্যবংশী বিজয়মালাৰ মণি হ'বলৈ শ্রীমতত চলি সম্পূৰ্ণ পৱিত্ৰ হোৱা, পৱিত্ৰ হোৱা সন্তানসকলে
ধৰ্মৰাজৰ শান্তিৰ পৰা মুক্ত হৈ যায়”

প্ৰশ্ন:- দেহী (আত্মা) অভিমানী হ'বলৈ মেহনত কৰি থকা সন্তানসকলৰ কোনটো নিচা থাকিব?

উত্তৰ:- মই বাবাৰ হওঁ, মই বাবাৰ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ মালিক হওঁ, বাবাৰ পৰা সম্পত্তি লৈ বিশ্বৰ মালিক হওঁ। দেহী অভিমানী হৈ থকা সন্তানসকলৰহে এই নিচা থাকে, তেওঁলোকেই উত্তৰাধিকাৰী হয়। তেওঁলোকৰ পুৰণি দুনিয়াৰ সম্বন্ধ স্মৃতিত নাথাকে। দেহৰ অভিমানত আহিলেহে মায়াৰ চৰ খাব লগা হয়। আনন্দ নোহোৱা হয়। সেয়েহে বাবাই কয় - সন্তানসকল দেহী অভিমানী হোৱাৰ মেহনত কৰা। নিজৰ স্মৰণৰ তালিকা (Chart) ৰাখা।

গীত:- ভৱিষ্যতৰ ভাগ্য তুমি...

ওম শান্তি। সন্তানসকলে জানে যে শিৱবাবাই ইয়াতে সংগমযুগত অৱতাৰ লৈছে বা ওপৰৰ পৰা আহিছে আৰু তোমালোক হৈছা শিৱশক্তি, শিৱৰ উত্তৰাধিকাৰী। বাস্তৱতে তোমালোকৰ নাম শিৱশক্তি। শিৱৰপৰা সৃষ্টি হোৱা শক্তি। শিৱই আহি তোমালোকক নিজৰ বনাইছে আৰু পিছত তোমালোক শক্তিসকলেও শিৱবাবাক নিজৰ বনাইছা। শিৱাই আহি নিজৰ উত্তৰাধিকাৰী বনাইছে। তোমালোক শক্তিসকল শিৱবাবাৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈ গ'লা। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে জানিছা শিৱবাবা আহিছে নৰকক স্বৰ্গ বনাবলৈ। আমি তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰী তেওঁৰ লগত সহায়ক হৈছো, তেওঁৰ পৰা সম্পত্তি পাবলৈ। পিতা আহিছে পতিত দুনিয়া অথবা নৰকক পৱিত্ৰ বনাবলৈ। পতিত সৃষ্টিখনক পৱিত্ৰ বনাওঁতা একমাত্ৰ নিৰাকাৰ পৰমপিতাৰ বাহিৰে কোনো হ'বই নোৱাৰে। তোমালোক হৈছা নিৰাকাৰ শিৱবাবাৰ সন্তান। তেওঁ ইয়াত য'ত আহে সেয়া হৈছে সাকাৰ শৰীৰ। এনেয়ে তোমালোক যেতিয়া নিৰাকাৰী দুনিয়াত থাকা তেতিয়াও উত্তৰাধিকাৰী হৈ থাকিব। সকলো আত্মাই পৰমপিতা পৰমাত্মাৰ সন্তান। কিন্তু সেয়া হ'ল নিৰাকাৰী দুনিয়াত। তাত যেতিয়া তুমি মোৰ ওচৰত থাকা তেতিয়া মোৰে সন্তান হোৱা। ময়ো পুনৰ পতিত সৃষ্টিখনক পৱিত্ৰ কৰিবলৈ আহিব লগা হয়। আহি শৰীৰ ধাৰণ কৰিবলগা হয়। এতিয়া সেই নিৰাকাৰী দুনিয়াৰ পৰা পিতা আহিছে। তোমালোক সন্তানক উত্তৰাধিকাৰী বনাইছে সম্পত্তি দিবলৈ। শিৱশক্তিৰ নাম প্ৰসিদ্ধ, শিৱ শক্তি অৰ্থাৎ শিৱৰ সন্তান। দুনিয়াত এয়া কোনেও নাজানে পতিত পাৱন কোন? পতিত দুনিয়াক নিশ্চয় কলিযুগ ক'ব, পৱিত্ৰ দুনিয়াক সত্যযুগ। নিৰাকাৰী দুনিয়াত তোমালোক আত্মাই সদায় পৱিত্ৰ হৈ থাকা। গোৱাও হয় - হে পতিত পাৱন আহা... ভিন্ন ভিন্ন ধৰণে স্মৰণ কৰে। কিন্তু একোৱেই বুজি নাপায়। এয়া নাজানে যে পতিতক পাৱন বনাবলৈ কলিযুগৰ অন্তত সংগমতহে নিশ্চয় আহিব। পিতাই কয় - মই প্ৰতিটো কল্প-কল্প, কল্পৰ সংগম যুগে যুগে আহো, আহি তোমালোক সন্তানসকলক নিজৰ উত্তৰাধিকাৰী বনাওঁ। যেন তোমালোক ডবল উত্তৰাধিকাৰী হোৱা। এনেয়ে তোমালোক শিৱবাবাৰ সন্তান, কিন্তু নিজকে পাহৰি গ'লা। এতিয়া তোমালোকে জানিছা আমি আত্মাবোৰ বাস্তৱতে শিৱবাবাৰ নিৰ্বাণধামৰ উত্তৰাধিকাৰী। শিৱবাবাই কৈছে - তোমালোক সকলো উত্তৰাধিকাৰী নহয়নে? ব্ৰহ্মাণ্ডত থকা সন্তানসকল ব্ৰহ্মাণ্ডৰ মালিক হোৱা। পিছত ইয়াত সৃষ্টিলৈ আহি নিজৰ ভূমিকা (part) ল'ব লাগে। পিতাকটো সকলোৱে বহুত মনত কৰে। যেতিয়া বহুত দুখী হয় তেতিয়া চিঞৰি থাকে - “হে ভগৱান দয়া কৰা”। এতিয়াটো বহুত দুখ আহিব। যেনেকৈ চেনি আদিৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ ৰাখে, এনেকৈ শস্যৰ ওপৰতো ৰাখিব। মানুহক অন্নতো দৰকাৰ নহয়নে। যেতিয়া ভোকত মৰিব তেতিয়া মাৰপিট, লুটপাট কৰিব। যেতিয়া দুনিয়া বহুত দুখী হয়, তেতিয়াই পিতা আহি সুখী দুনিয়া স্থাপন কৰিব নহয়নে? সেয়েহে এতিয়া পিতাৰ শ্রীমতত চলি সম্পূৰ্ণ পৱিত্ৰ হৈ দেখুৱাব লাগে। সম্পূৰ্ণ পৱিত্ৰ হোৱাজনহে সূৰ্যবংশী বিজয়মালাৰ মণি হয়। তেওঁ

ধৰ্মৰাজৰ শাস্তি নাখায়। পিতাই প্ৰতিটো কথাই বহিলৈ ভালদৰে বুজায়। এইটোও বুজাইছে জগত পিতা আছে যেতিয়া জগত অস্বাৰ্থ আছে। কিন্তু গীতাত তেওঁৰ কোনো বৰ্ণনা নাই। গীতাৰ সকলো সংযোজন নষ্ট হৈছে। ভক্তই ভগৱানক স্মৰণ কৰে। ভগৱানেহে সকলো ভক্তৰ মনোকামনা পূৰ্ণ কৰিব পাৰে, সেইবাবে তেওঁক স্মৰণ কৰে। কৃষ্ণইতো মনোকামনা পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰে। এজন ভগৱানকেই কোৱা হয় সকলোৰে মনোকামনা পূৰণ কৰোঁতা। দ্বিতীয়জনা হৈছে আকৌ জগত অস্বা, ভগৱতী, সকলো মনোকামনা পূৰণ কৰোঁতা। জগত অস্বা কোন? সম্পূৰ্ণ উত্তৰাধিকাৰী ব্ৰহ্মাৰ কন্যা, শিৱবাবাৰ নাতিনী। আন মানুহৰ ডাঙৰ-ডাঙৰ ৰজা আদিৰ উত্তৰাধিকাৰী থাকে। এই উত্তৰাধিকাৰী শব্দটো পৰিয়ালৰ লগত প্ৰযোজ্য। সন্ত্যাসীৰ লগত প্ৰযোজ্য নহয়। তোমালোকে জানা যে আমি এতিয়া শিৱবাবাৰ উত্তৰাধিকাৰী হৈ আছো। তাত (পৰমধামত) পিতাৰ লগত থকা হয়। তাত সম্পত্তিৰ কোনো কথাই নাই। ইয়াতে আমাক সম্পত্তি লাগে। পিতাৰ সম্পত্তি হৈছে স্বৰ্গ, তাত দুখৰ কোনো কথা নাই। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে ককাৰ সম্পত্তি লাভ কৰিছা, সেয়েহে তেওঁক স্মৰণ কৰিব লাগে।

তোমালোক হৈছা ঈশ্বৰৰ উত্তৰাধিকাৰী, বাকী সকলো হৈছে ৰাৱণৰ উত্তৰাধিকাৰী। ৰাৱণ সম্প্ৰদায়ৰ বুলি গোৱা হয় নহয়নে? ইয়াত তোমালোক হৈছা ব্ৰাহ্মণ সম্প্ৰদায়। আনবোৰ হৈছে আসুৰী ৰাৱণ সম্প্ৰদায়ৰ। তেওঁলোকে ৰাৱণৰ পৰা সম্পত্তি পাই আছে। ৫ বিকাৰৰ সম্পত্তি পাই আহিছে, যি সম্পত্তিক তোমালোকে আহি শিৱবাবাক দান কৰিছা। কৃষ্ণক জানো ৫ বিকাৰৰ দান দিবা। তোমালোকে শিৱবাবাকহে ৫ বিকাৰৰ দান দিছা। দেৱতাক জানো দান দিবা। কৃষ্ণ আদি দেৱতাসকলে শিৱবাবাক বিকাৰৰ দান দি এনেকুৱা পদ পাইছিল। গতিকে তেওঁ কেনেকৈ দান ল'ব? শিৱবাবাই কৈছে এই ৫ বিকাৰৰ দান যদি মোক দিয়া, তেতিয়াহে গ্ৰহণ নাইকিয়া হ'ব। গ্ৰহণো এনেকুৱাকৈ লাগিছে য'ত এটাও কলা (গুণ) নৰয়। সম্পূৰ্ণ ক'লা হৈ পৰিলা। এতিয়া মোক দান দি দিয়া, পুনৰ বিকাৰলৈ নাযাব। দান দি পুনৰ ঘূৰাই নল'বা। যদি বিকাৰলৈ যোৱা তেতিয়া পদভ্ৰষ্ট হৈ যাব। যদি নাৰায়ণ হ'ব বিচাৰিছা তেতিয়া হ'লে ভূতক আঁতৰোৱা। পিতা আহিছে নৰৰ পৰা নাৰায়ণ বনাবলৈ। তোমালোকে জানা বাবাই আমাক অধিকাৰী বনালে - নিজৰ ঘৰৰ আৰু সম্পত্তিৰ। গতিকে ডবল সম্পত্তি হ'ল নহয়নে? মুক্তি আৰু জীৱনমুক্তি দুয়োটা সম্পত্তি পিতাই দিয়ে। যি বাবাৰ উত্তৰাধিকাৰী সন্তান তেওঁ এতিয়া মোক স্মৰণ কৰি যোগ আৰু জ্ঞানৰ বলৰ দ্বাৰা বিকৰ্মক বিনাশ কৰে। জ্ঞানো বল নহয়নে। জ্ঞান হয়, জ্ঞান পঢ়িয়েই ডাঙৰ ডাঙৰ পদবী পাব পাৰি। পুলিচৰ ডাঙৰ অফিচাৰ আদি হয়। মানুহে পুলিচলৈ কিমান ভয় কৰে। কোনোৱে যদি এনে কাম কৰে, তেতিয়া পুলিচৰ নাম শুনিতে চেহেৰা হালধীয়া হৈ যায়। তোমালোক সন্তানসকলে এতিয়াৰ পঢ়াৰ দ্বাৰা উচ্চ পদ পোৱা। পিতাৰ সন্তান হৈ যদি পিতাক স্মৰণ নকৰা তেতিয়া হ'লে সম্পত্তি কেনেকৈ পাবা? সেয়া হৈছে লৌকিক পিতা। এই পাৰলৌকিক পিতাকতো বহুত স্মৰণ কৰিব লাগে। বহুত স্মৰণ কৰিলেহে উচ্চ পদ পাবা। যিমান মেহনত কৰিবা সিমান পৱিত্ৰ হৈ পৱিত্ৰ দুনিয়াৰ ৰাজ্য পাবা। মোৰ ওচৰলৈ উভতি আহি পুনৰ সত্যযুগলৈ গৈ ৰাজত্ব কৰিব লাগিব। সকলোৱে ভগৱানক স্মৰণ কৰে পুনৰ আমি পিতাৰ ওচৰলৈ যাওঁ।

কোৱা হয় অমৰনাথে পাৰ্বতীক কথা শুনাই, সেয়ে তোমালোক সকলোৱেই পাৰ্বতী হোৱা। শিৱবাবাই অকল এজনী পাৰ্বতীক কথা শুনাব নেকি। তুমিতো বহুত শুনিলা নহয়নে। সকলোৱে স্মৰণ কৰে যে আমাক পতিতৰ পৰা পৱিত্ৰ বনোৱা। পৱিত্ৰ বনাওঁতা এজন। কেনেকৈ পৱিত্ৰ বনাই? প্ৰথমে প্ৰথমে জগত অস্বা পৱিত্ৰ হয়। তাৰ পিচত তেওঁৰ শক্তিসকল। স্বৰ্গৰ ৰচয়িতা এজনহে পিতা, আন কোনো হ'ব নোৱাৰে। এতিয়া তুমি অনুভৱী হৈ গৈছা। তোমালোক সন্তানসকলৰ কিমান নিচা থকা দৰকাৰ। শিৱপিতাই তোমাক কোলাত লৈ স্বৰ্গৰ মালিক হ'বলৈ যোগ্য কৰি তোলে। তুমি বুজি পাইছা মই ঈশ্বৰৰ কোলালৈ আহিছো। নিশ্চয় ঈশ্বৰে মোক নিজৰ লগত লৈ যাব। বিশেষকৈ তোমালোক সন্তানসকলক উত্তৰাধিকাৰী বনাইছে। তোমালোকৰ ভূমিকা আছে। এতিয়া তোমালোকৰ বুদ্ধি কিমান বিশাল হৈ গৈছে। বুজিব লাগে সত্যযুগতহে দেৱীত-দেৱতাৰ ৰাজ্য। নিশ্চয় ঈশ্বৰে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। কিন্তু কেনেকৈ কৰিলে? এয়া কোনও নাজানে। নামো হৈছে যাদৱ, কৌৰৱ, পাণ্ডৱ। পাণ্ডৱসকলক সকলোকে পুৰুষ (male) দেখুৱাইছে। শক্তি সেনাৰ নাম ক'ত? তোমালোক হৈছা গুপ্ত। তেওঁলোকেতো

খবৰেই নাই, তথাপিও কৈ দিয়ে যিয়ে যুদ্ধত মৰিব তেওঁ স্বৰ্গলৈ যাব। কিন্তু কেনেকুৱা যুদ্ধ? এয়া হৈছে মায়াৰ ওপৰত বিজয়ী হোৱাৰ যুদ্ধ। যি এজন পিতাইহে শিকাইছে। তুমি এতিয়া বুজি পাইছা শিৱবাবাই আমাক কোলাত লৈছে। তুলি হৈছে। সেয়েহে আৰু সকলো ফালৰ পৰা তোমাৰ বুদ্ধি যোগ আঁতৰি যোৱা দৰকাৰ। ৰজাৰ কোলালৈ গ'লে নিজকে ৰজা-ৰাণীৰ সন্তান বুলিহে ভাবিব। ৰাজকুমাৰ-ৰাজকুমাৰী হৈ মিত্ৰ সম্বন্ধীয় হ'ব। সেই কুল অথবা বংশ সলনি হৈ যায়। গতিকে ইয়াতো ব্ৰাহ্মণ কুলৰ হ'ব লাগে। দেৱতাসকল অথবা শক্তিসকলৰ লগত নাৰদকো বহুৱাই। ভগৱানে নাৰদক কৈছিল - তুমি নিজৰ চেহেৰা চোৱা। নাৰদে ভক্তি কৰিছিল।

এতিয়া তুমি সন্তানে ভালদৰে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। তোমাৰ ভিতৰত কোনো ভূত থাকিব নালাগে। কোনোবাই ক্ৰোধ কৰিলে ভাবিবা এওঁৰ ভিতৰত ভূত আছে। ইয়াত পাঁচ বিকাৰক দান দিয়া, তেতিয়াহে সেই নিচা বাঢ়িব। তেতিয়া তোমালোকে বহুত আনন্দিত হৈ থাকিবা। যিটো দেৱতাসকলৰ চেহেৰাত থাকে। তোমালোক জ্ঞানী যোগী হোৱা নহয়নে। যেনেকৈ বাবাই জ্ঞান দিয়ে, তোমাৰ মুখৰেও ৰত্ন (জ্ঞান) ওলাব লাগে। পুৰুষাৰ্থ কৰি থাকা। লক্ষ্য বহুত উচ্চ, বিশ্বৰ মালিক হ'ব লাগিব। আমিহে অনেক বাৰ বিশ্বৰ মালিক হৈছো। আৰু এনেকৈ কোনো সন্যাসী আদিয়ে ক'ব নোৱাৰে। পিতাই কৈছে- মৰমৰ সন্তানসকল তুমি অগনন বাৰ বিশ্বৰ মালিক হৈছা, পুনৰ হেৰুৱাইছিল। এতিয়া পুনৰ বিজয়ী হোৱা। সকলো পুৰুষাৰ্থৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে। সন্তানসকলে বহুত আনন্দিত হৈ থাকিব লাগে। আমি বিশ্বৰ মালিক হ'ম, তেন্তে এই আনন্দ কিয় স্থায়ী হৈ নাথাকে? পুৰণি দুনিয়াৰ সম্বন্ধৰ কথা স্মৃতিলৈ আহে। দেহ অভিমান আহিল আৰু মায়াৰ চৰ লাগি গ'ল। মই বাবাৰ হওঁ, বাবাৰ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ মালিক হওঁ, এই নিচা থকা দৰকাৰ। দেহী অভিমানী হ'বলৈ মেহনত কৰা উচিত। কল্পত এবাৰহে বাবা আহি তোমালোকক দেহী অভিমানী হ'বলৈ শিকায়। কিমান বাৰ কয়, বাবাক স্মৰণ কৰা। তথাপিও পাহৰি যোৱা, স্মৰণৰ তালিকা (Chart) লিখি ভাগৰি যোৱা। সন্তানসকলে নিজৰ (স্মৰণৰ) তালিকা চাব লাগে। এজন পিতাই ইমানবোৰ সন্তানৰ চাৰ্ট কিমান চাব! বাবাৰ কিমান কাম থাকে। চিঠিৰ উত্তৰ লিখোতে আঙুলি চেপেটা হৈ যায়। কিন্তু সন্তানৰ চখ থাকে যে বাবাৰ হাতৰ পত্ৰ পঢ়ে। তোমাৰ লগতেই বহো, তুমিয়ে লিখা পঢ়ে... লিখও - শিৱবাবা, মাৰফৎ - ব্ৰহ্মা। পিচত বাবাই উত্তৰো দিয়ে। কিমান চিঠি লিখিব লাগে। ভাল ভাল চিঠি আহিলে নয়নত ৰাখিব, অন্তৰতো ৰাখিব। ভাল চিঠি নহ'লে ডাষ্টবিনত (Dustbin) পেলাই দিবলগীয়া হয়। সেৱাধাৰী সন্তানৰ বহুত মহিমা কৰো। সেৱাধাৰী সন্তানহে অন্তৰতো বহিব পাৰে। সু-সন্তানে মাক-দেউতাকক অনুসৰণ কৰে। পিতাই কিমান সুন্দৰকৈ বুজাইছে। ভক্তিমার্গত মুক্তিৰ বিচাৰি কিমান হাবাখুৰি খায়। কিন্তু তেওঁলোকে নাজানেই মুক্তি ক'ত? একোৱেই নাজানে। জ্ঞান কেৱল এজন জ্ঞান সাগৰৰ ওচৰত আছে। সৃষ্টিৰ আদি, মধ্য, অন্তৰ বিষয়ে জনা, ইয়াকেই জ্ঞান কোৱা হয়। যেতিয়ালৈ সৃষ্টিৰ আদি, মধ্য আৰু অন্তক নাজানে, তেন্তে অন্ধ। মহাভাৰতৰ যুদ্ধ সন্মুখত আহি হৈ আছে। বহুত কষ্ট আহিব। এই দুনিয়া বহুত লেতেৰা। পিতাই সন্তানক পুনৰাই বুজাইছে- সন্তানসকল সাৱধানে থাকিবা। কিবা ভূত থাকিলে তোমালোক পৱিত্ৰ (বগা) কেনেকৈ হ'বা? তোমালোকে কোৱা - বাবা, আমি আপোনাৰ মতত চলিম। তেতিয়া বাবাই কয় - ভূতক নোহোৱা কৰা। এই দুনিয়াৰ প্ৰতি মোহ নাৰাখিবা। বুদ্ধিযোগ নতুন দুনিয়াৰ ফালে যোৱা উচিত। তোমালোকে জানিলা আমাৰ বাবে স্বৰ্গ স্থাপনা হৈ আছে। গতিকে স্মৰণ কৰিব লাগিব। পিতাক, মিঠা (Sweet) ঘৰখনক আৰু ৰাজধানীক স্মৰণ কৰা। শৰীৰ নিৰ্বাহৰ অৰ্থে চাকৰিও কৰা। লগতে ঈশ্বৰীয় সেৱাও কৰা। অচ্ছা।

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ কাৰণে মুখ্য সাৰ:*

১) জ্ঞানী-যোগী হৈ মুখেৰে সদায় জ্ঞান ৰত্ন উচ্চাৰণ কৰিব লাগে। দেৱতাৰ দৰে আনন্দিত হ'ব লাগে।

২) জ্ঞান আৰু যোগ বলেৰে বিকৰ্ম বিনাশ কৰি পিতাৰ পৰা দুই প্ৰকাৰৰ সম্পত্তি (মুক্তি-জীৱনমুক্তি) ল'ব লাগে।

***বৰদান:-** “প্ৰথমতে আপুনি” এইটো বিশেষ গুণৰ দ্বাৰা সকলোৰে প্ৰিয় হওঁতা সফলতাৰ মূৰ্তি হোৱা।

এজনে আনজনক আগবঢ়াই দিয়াৰ গুণ অৰ্থাৎ “প্ৰথমে আপুনি” বুলি কোৱাৰ গুণে পৰমার্থ আৰু ব্যৱহাৰত দুয়োটাতে সকলোৰে প্ৰিয় কৰি তোলে। পিতাৰো এইটোৱেই মুখ্য গুণ। পিতাই কয় - সন্তানসকল “প্ৰথমতে তোমালোক”। গতিকে এই গুণৰ ক্ষেত্ৰতেই বাবাক অনুসৰণ কৰা, এইটোৱেই সফলতা লাভ কৰাৰ বিধি। যি পিতাৰ প্ৰিয়, ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালৰ প্ৰিয় আৰু বিশ্ব সেৱাৰ প্ৰিয়, তেওঁৱেই “সদায় সাজু” (Ever ready)।

***শ্লোগান:-** মনন শক্তিৰ আধাৰত জ্ঞানৰ খাজনাক নিজৰ কৰি লোৱা, তেতিয়া বিঘিনিৰে বিদায় লৈ ল'ব।

!!ওম্ শান্তি!!
